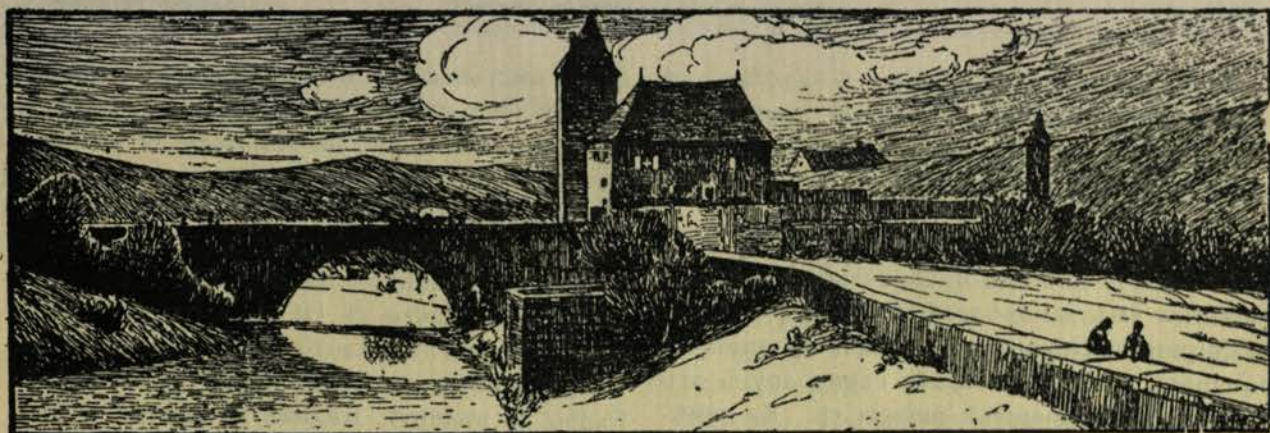




ПРИКЛЮЧЕНИЯТА НА МЕЛДУНА.

(Фантастична приказка, отъ Алфредъ Теннисонъ¹⁾ — за дѣца юноши).

Чудни приключения въ омагьосанитѣ острови.

Прѣди много-много години Англия не се управлявала отъ единъ кралъ, както сега, а отъ много войводи. Въ това врѣме е живѣлъ и единъ храбръ Ирландски²⁾ войвода.

Но единъ день, когато този войвода се разхождалъ край морския брѣгъ, срѣщналъ го другъ борецъ отъ единъ близкъ островъ и го подканилъ на двубой.

Слѣдъ дълга и ожесточена борба, ирландскиятъ водителъ най-сетнѣ падналъ на земята, смрътно раненъ. Тѣй умрѣлъ единъ отъ най-юначнитѣ хора по онова врѣме. Неговиятъ неприятель си заминалъ, безъ да помисли за тѣлото на убития си противникъ. Той го оставилъ прострѣно на студения морски брѣгъ.

Когато се е случило всичко това, единствениятъ синъ на ирландския войвода билъ дѣте на нѣколко дни, тѣй че той не можалъ нищо да направи, за да отмъсти за баща си. Но когато порастналъ Мелдунъ, — тѣй било неговото име — чулъ много разкази за храбростта и добротата на баща си, и за това какъ той билъ измамнически убитъ на морския брѣгъ.

Всѣкога, когато слушалъ тѣзи разкази, кръвта на Мелдуна закипѣвала отъ гнѣвъ и той рѣшилъ когато стане достатъчно голѣмъ и достатъчно силенъ, да намѣри убиеца на баща си и да го прѣдизвика на двубой. Защото ни-

кога не билъ живѣлъ по-благъ човѣкъ отъ колкото убития ирландски главатаръ; никога не е имало по-готовъ да помогне въ скръбъ и въ нужда, по-готовъ да извърши едно благородно дѣло.

Не е чудно, слѣдователно, че неговитѣ послѣдователи горчиво го оплаквали и че неговиятъ младъ и буенъ синъ растѣлъ съ неукротимо желание да се бие съ този, който е лишилъ благородния му баща отъ живота.

Годинитѣ течели и Мелдунъ хранѣлъ все сжщата мечта — да отмъсти за паметта на баща си. Съ това намѣрение той правѣлъ всѣкакви упражнения, които могли да усилятъ тѣлото му и не изпускалъ случай да изпита силата си въ борба. Неговото красиво лице плѣнявало всички младежи въ царството, и скоро около негъ се събрала цѣла дружина отъ прѣданны послѣдователи, заклѣти да му бждатъ вѣрни до гроба.

Великолѣпно било да се гледа, когато цѣлата дружина минавала, защото всѣки отъ тѣхъ билъ красивъ и гордъ като кралъ. Всички били отъ благородно произхождение и всички се славѣли съ храбростта и добродѣтелитѣ си. Когато сутринъ ѣздѣли своитѣ пѣргави коне, всѣки се спиралъ да ги изгледа, защото никога не били се виждали такива красиви рицари.

Отдавна Мелдунъ имъ разказалъ за своето намѣрение, да търси убиеца на баща си, и рицаритѣ съ нетѣрпѣние очаквали поканата. За-

¹⁾ Бѣлжитѣ английски писателъ.

²⁾ Управителъ на острова Ирландия.